

AUTE DE 19 DE MAIG DE 2005

Interdicte d'obra nova: finalitats i requisits.- Dret a la jurisdicció: determinació del seu abast.- Cosa jutjada

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 17 de març passat aquesta Sala va dictar un Aute en el qual va desestimar el recurs d'apel·lació que la Sra. Júlia B.F. havia interposat contra un Aute de la Batllia de 16 de setembre anterior en el qual s'havia acordat l'arxiu del procediment núm. 1814-1/04 de judici interdictal d'obra nova instat per la Sra. Júlia B.F. contra la mercantil M.,SL i contra l'empresa constructora C..

II.- Mitjançant un escrit presentat en aquesta Sala el 31 del mateix mes de març passat, la representació processal de la Sra. Júlia B.F. ha interposat un incident de nul·litat de l'Aute d'aquesta Sala esmentat a l'empara de l'art. 18 bis 3 de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials i sol·licita la nul·litat de tal Aute.

III.- Els defenents han presentat sengles escrits en què demanen la desestimació de l'incident i la imposició de costes a la Sra. Júlia B.F..

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- La Sra. Júlia B.F. formula un incident de nul·litat de l'Aute d'aquesta Sala susdit a l'empara de l'art. 18 bis 3 de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials. Al·lega que el nostre Aute ha vulnerar l'art. 10 de la Constitució

Andorrana que li garantia obtenir una decisió fonamentada en dret i un procés degut.

Aquesta Sala considera que la promotora de l'incident confon el dret a la jurisdicció a què fa referència l'art. 10 de la Constitució amb el dret a obtenir una resolució favorable a les seves pretensions.

L'Aute d'aquesta Sala va donar una resposta raonada i fonamentada al recurs d'apel·lació de la Sra. Júlia B.F., resposta que no va ser favorable a les seves pretensions; però aquest fet no la faculta al·legar que se li ha violat el dret a la jurisdicció.

La Sra. Júlia B.F. pretén amb aquest incident que aquest Tribunal torni a jutjar l'apel·lació ja jutjada per l'Aute de què en demana la nul·litat; cosa que, òbviament, la Sala no pot fer perquè vulneraria la cosa jutjada i la seguretat jurídica, institucions ambdues salvaguardades per la Constitució.

No és cert que l'Aute d'aquesta Sala de 17 de març hagi rebutjat les pretensions de la Sra. Júlia B.F. "*únicament per qüestions de terminis*" com ella al·lega en aquest incident: és suficient llegir la nostra resolució per comprovar que la raó substancial de la denegació de l'apel·lació i de la pretensió de l'atur de les obres que la senyora Júlia B.F. havia plantejat va ser que no es podia apreciar que la continuació de l'obra des de l'estat en què es trobava, pogués perjudicar en cap forma a la instant de l'interdicte la senyora Júlia B.F., motiu pel qual l'interdicte d'obra nova -que té únicament per objecte impedir el perjudici que pogués produir la continuació de l'obra- havia perdut tot objecte i tota finalitat, i que, per tant, no era procedent donar-hi curs.

El llibre 43, títol 16, Llei 1 del Digest que addueix la impugnant, i el termini de l'any que també ella esmenta, res tenen a veure amb l'interdicte d'obra nova, ja que aquella llei es refereix a l'interdicte "de vi" (de la força) i regula el de recuperar la possessió perduda amb violència, no el d'obra nova que era l'aquí exercitat.

I la sentència d'aquesta Sala a que la incidentant també al·ludeix de data 14 de maig de 2004, tampoc té a veure amb aquest cas ja que allà es va jutjar no un interdicte d'obra nova sinó un procediment declaratiu ordinari sobre una acció reivindicatòria, i no cal dir que són coses prou diferents com perquè poguessin recolzar-se.

La incidentant considera (i subratlla) que "*és indiferent l'estat en que es troba l'obra actualment*" (sic., pàg. 5 del seu escrit); al·legació que oblida la mateixa l'essència de l'interdicte d'obra nova que impedeix paraitzar una obra quan per l'estat en què es troba la construcció, la seva continuació ja no és susceptible de causar lesió; sens perjudici de les accions declaratives escaients que podria en tot cas exercitar aquí

la interdictant si fos certa la usurpació que al·lega; cosa que no era fàcil de constatar amb els elements apartats com ja va assenyalar l'Aute impugnat.

En definitiva : l'Aute d'aquesta Sala de 17 de març passat va donar una resposta raonada i fonamentada a la interdictant; no va vulnerar el procés degut sinó que li va donar un adequat compliment. Conseqüentment, no hi ha lloc a l'anul·lació que es sol·licita de tal Aute.

II.- El rebuig de l'incident comportarà la imposició expressa de costes segons la regla general.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat plantejat per la Sra. Júlia B.F. contra l'Aute d'aquesta Sala de 17 de març passat; i CONDEMNAR la senyora esmentada al pagament de les costes que aquest incident ha causat a les altres parts.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés un testimoniatge a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-